

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bucuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Patimile și pătimașii.

Isus umblând în ținutul Gadarenilor un îndrăcit, care avea „legiunea” dracilor, — a ieșit în calea lui și L-a rugat să se n dure spre el, și să-i gonească dracii. Și Isus, Care pe unde trecea alina suferințele și ștergea lacrimile și pe nefericitul aceste l-a ajutat. A gonit din el dracii, cari au intrat în porci și s’au înecat în lac. Iar oamenii mirați, că văd omul care umbla gol și locuia în morminte, cuminte și îmbrăcat ca toată lumea șezând la picioarele lui Isus, au început a se teme, și L-au rugat să părăsească ținutul. Isus a intrat în corabie, neluând cu el omul din care ieșise dracii, ci poruncind lui să vestească ce i-a făcut Dumnezeu s’a întors.

Și omul a vestit prin cetatea ce i-a făcut lui Isus.

Întâmplarea aceasta decurge și azi, chiar sub ochii noștri. Suntem și noi plini de diavolii patimilor, cari ne chinuesc, ne desbracă și fac ca locuința noastră să fie mai mult mormântul curățeniei sufletești, decât casă unde domnește virtutea.

Și suferim pentru că avem draci.

Trăim în mizerie cu banul ascuns în saltea, poate muri semenul nostru de foame, noi nu-l ajutăm, căci ne stăpânește dracul avariției. Ucidem cu limba noastră, căci avem și dracul calomniei și al minciunii. Apoi avem toți dracii ai diferitele patimi; desfrâul, beția, stupefiantele, toate au diavolii lor, cari toți locuesc în oameni. Suntem cartofori, averea copiilor nostri și poate pâinea noastră de mâine o riscăm, ca să dăm ascultare dracului cărților și poate când plămâni noștri sunt zdrențuiți tot nu încetăm a-l satisfacă dracul nicotinelui.

Avem toate patimile, toate manierele posibile și imposibile, avem toți dracii. Și când, — arareori se întâmplă, — vre-un îndrăcit oarecum întâlnește pe Isus, — Isus în nesfârșita sa bunătate a vrut astfel, și luminat de Spiritul Sfânt îl roagă ca să-i gonească dracii și Isus împlinește cererea lui, căci e infinit de milostiv, — atunci nouă ne este frică. De ce? De puterea lui Isus? Nu! De aceea, că dracii noștri, ocrotiți și chinuitori vor pleca dela noi. Și noi ținem mult la ei. Și nu-L rugăm pe Isus ca să plece. — noi suntem mai puțin politicoși ca cei din ținutul Gadarenilor,—

dar Îl gonim cu pietre și cu ciomege și nu ne liniștim până ce nu-i știm pe dracii noștri în siguranță.

Și dacă cineva, ne povestește cum l-a eliberat pe el Isus, — Îl rădem, cum n'au făcut oamenii din ținutul Gadarenilor și vrem să-l aducem iarăși sub stăpânirea, dracilor. Așa suntem noi, îndrăciții. Dar Isus e milostiv și bun, și în vremea când dracii din noi dorm, să-L rugăm pe El să ne mântuiască și El ne va mântui.

Dr. Irina Berinde.

Despre evlavia adevărată.

Mereu și în toate locurile auzim căința contra oamenilor de azi, că sunt necredincioși ori indiferenți, reci în treburile sufletesti. Probează omul zilelor noastre a crede, sau mai bine zis i-ar plăcea să crede într'un Dumnezeu, care n'ar fi dat toate cele zece porunci, într'un astfel de Hristos, care n'ar fi întemeiat cele șapte Taine și mai ales Taina penitenței și a căsătoriei; le-ar plăcea multor oameni a fi membrii unei biserici, care nu i-ar prea constrânge la împlinirea datorințelor creștinești, sau cu alte cuvinte, oamenii nu-și prea bat capul cu treburile și recerințele adevăratei credințe, ci mai mult de faptele credinței și a vieții morale-religioase duc frică și se îngreșează.

Prin urmare putem afirma, că omenirea de azi nu este necredincioasă, ci în foarte mare număr este anemică, slăbănoagă, fără caracter, imorală, deci ca rezultat totuși sunt necredincioși, deoarece; credința fără fapte bune este moartă.

Sunt oameni, cari referitor la credință și evlavie își făuresc dâșii anumite regule și convingeri religioase-morale, nște ceremonii aparte, inventată de mintea lor sclintită, — iar dispozițiunile și poruncile Bisericii adevărate le critică, le înjosesc, le ridiculizează și le abandonează.

Sunt ca farizeii, cari în Biserică se așează în locurile de frunte, se roagă, mai și postesc, dar nu din convingere, ci ca

să fie lăudați și văzuți de oameni. Sunt unii oameni numiți creștini, cari postesc Lunea, Marța și sâmbăta, însă posturile prescrise de sf. Biserică ca Mercuria, Vinerea, postul Mare, postul Crăciunului, a sf. Mării, postul Crucii și a sf. Apostoli Petru și Pavel nici decât nu le țin și nici nu se ostenesc a cere din motive ponderoase dispenzație dela forurile superioare bisericești, dela Preasfințitii Episcopi.

Sunt alți, cari își mai iau osteneala a cerca sf. Biserică în Dumineci și sărbători și ascultă cu chiu și vai sf. Liturgii, însă viața lor tot păgână rămâne în împlinirea datorințelor creștine, despre aceștia a zis Isus Hristos: „Poporul acesta cu gura mă cinstește, însă cu inima este departe de mine.” (Mat. 15).

A fi evlavios înseamnă a se supune înaintea lui Dumnezeu și a dovedi aceasta supunere prin împlinirea poruncilor date de El și depozitate în sf. Sa Biserică pentru sinceră ispășire.

Omul este creatura lui Dumnezeu conștând din trup și din suflet, deci cu trupul și cu sufletul suntem obligați și datori a servi și a ne supune Creatorului nostru împlinind voința Lui preasfântă. Adevărata evlavie trebuie să se evidențieze în toată ținuta și conduita omului creștin ca să poată ajunge la viața de veci fericită.

D. V.

Statele din lume sunt și mai mari și mai mici. Unii dintre noi, poate, nu-și pot închipui, că fluctuațiile politice ce organizații de stat pot produce. Lichtenstein este un stat independent. În acest stat începând cu anul 1871 nu este armată, nici jandarmerie. Trei polițiști susțin ordinea și pacea. Dar acum mare grijă a dat peste mica țărișoară. Din cei trei polițiști unul a murit, iar altul s'a îmbolnăvit greu, așa că un singur polițist a trebuit să reprezinte: puterea armată.

A fost conchemat de grabă parlamentul — compus din 15 oameni — care după lungi debateri a hotărât, ca numărul membrilor poliției să fie ridicat la 6. Așa dară, țara cu 11,000 locuitori are o putere armată de 6 persoane.

Iarăş la păgânism...?

Ravagle râmnei materialistice, a degradat pe om la păgânism, abandonând spiritualitatea — singură cale, a fericirii şi mântuirii neamului omenesc, regăsită de Dl. Nostru Isus-Hristos, — ducând luptă în contra lui D-zeu; unii ca „binefăcătorii omenimei” prin idei politice, alţii ca „Apostolii Domnului” sub masca Evangheliei lui Isus — ambii urmând o ţântă — resturnarea Bisericii Divine, nimicirea sufletului, degradarea omului la animalitate, materie.

Ştim cu toţii dorul Satanei „Bate voi pastorul şi turma se va risipi.”... de aceea e lupta aşa inversunată în potrive lui sf. Petru şi Urmaşii lui — cap văzut al sf. Bisericii lui Isus — arătându-l de izvorul relelor, suferinţelor... numindul chiar „fiară” răpitoarea fericirii neamului omenesc, profetit de Evang. şi Apost. sf. Ioan în „Apocalipsul” Cap. 13. st. 17. 18 scotând numărul „666” din inscripţia „Vicarius Filii Dei.” Iată unu:

VICARIUS FILII DEI

V I C I V I L I I D I

“ “ “ “ ? “ “ “ “ “

5+1+100 +1+5 1+50+1+1+500+1 = 666

Să-i întrebăm, dacă sunt binefăcători lumii şi salvătorii sufletelor pentru ce se folosce de sofizme şi hojii?!... sau „aici e înţeleptiunea”... „priceperea” să scoţi numărul „feriei”, înlocuind litera „U” cu litera „V”?... sau nu ştiu că Romanii sau folosit de următoarele litere, ca cifre: I=1, V=5, X=10, L=50, C=100, D=500, M=1000, combinându-le după trebuinţă — dar nici decum litera „U” cu litera „V”?!!

Vedeţi adevărata iconă!:

VICARIUS FILII DEI

V I C I F I L I I D I

5+1+100 +1 +1+50+1+1+500+1 = 661 şi nu „666”... cunoscându-i fraţilor şi din acest rod!!

Dulcele Isus prin pana evang. sf. Luca în Evanghelia sa Cap. 21, st. 8. ne scria „Păzitivă, să nu va amăgescă cineva. Căci vor veni mulţi în numele Meu şi vor zice: Eu sunt Hristos şi vremea se apropie. Să nu mergeţe după ei”... cari cultreere satele

voastre învăţând împotriva învăţării sf. Bisericii Catolice... ci staţi tari în credinţa, păzită de Acela căruia „Domnul a zis: Simoane, Simoane, Satana va cerut să vă cearnă ca grăul, dar eu m'am rugat pentru tine ca să nu se piardă credinţa ta, şi... să întăreşti pe frajii tăi”... El, Petru, în urmaşii lui Papa dela Roma, ne va intari şi în zilele acestea de încercare, dar noi să luptăm numai împotriva lupilor înbrăcaţi în peii de oi, cari prin scământorii, sofizme, şi hojii voiesc se repească din sufletul nostru credinţa — nimicinduo —, ca să ne facă unealta ajungeri ţinţei deavoleşti — „slugi satanei”, „robi pământului”... — desmembrândune de sf. Biserica lui Isus şi pastori ei.

Preot Eugen Vlad.

Dl. Gusti Ministrul Cultelor în zilele trecute a cercetat Maramureşul. Prefectura judeţului i-a pregetit primire grandioasă. Astra, cu diferitele secţiuni (corul, şoimii) etc. a adaus mult la solemnitatea acestei primiri. Dl. Ministru a ţinut conferinţă cu conducătorii tuturor asociaţiilor culturale, cari au dat fiecare un amănunţit raport despre activitatea asociaţiilor de sub conducerea lor. Au fost primiţi separat şi preoţii tuturor cultelor, cu cari Dl. Ministru s'a întreţinut timp mai îndelungat. Dl. Ministru a luat parte, la conferinţa corpului profesoral secundar, precum şi la adunarea învăţătorilor. Atât profesorii, cât şi învăţătorii au expus situaţia învăţământului.

Dl. Ministru a rămas bine impresionat de activitatea corpului didactic.

Noi — preoţii — am dori, ca Dl. Ministru marele sociolog, să vină şi în mijlocul nostru. al preoţilor, în calitate de ministru al cultelor, când ar putea să primească dovada marelui rol ce 'l au preoţii în viaţa Maramureşului.

Poşta Administraţiei. Cvităm cu mulţumită abonamentul de 52 Lei dela Dl. Dr. G. Jusco şi dela Dl. A. Malusinschi din Ocna-Şugatag — pe anul 1932.

Suntem creștini ?

Cât e de frumos numele de creștin. Cu câtă mândrie spune: Suntem creștini. Și cu tot dreptul e frumos acest nume.

Dar oare pentru că ne mândrim noi cu acest nume frumos, ne-am întrebat noi vre odată: Suntem noi demni de acest frumos nume? Suntem noi creștini în adevăratul sens al cuvântului? Ne purtăm noi în viața așa cum ar trebui să se poarte un adevărat creștin?

Și dacă ne punem fiecare dintre noi aceasta întrebări și ne cercăm bine viața, cu durere mulți trebuie să răspundem: Nu suntem creștini adevărați. Nu merităm acest nume frumos. Nu suntem creștini în felul cum ținem legea noastră; nu suntem creștini în faptele noastre. Mintim când spunem că suntem creștini, înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. Suntem creștini mascați, falși.

Nu în acest sens a fost luat numele de creștin la creștinii din primele veacuri. Ei au avut altfel de viață, altfel sau comportat în fața oamenilor și mai ales în fața lui Dumnezeu.

Credința lor a fost tare; speranța adânc înrădăcinată în sufletele lor; iar iubirea le ardea în suflete, atât iubirea față de Dumnezeu cât și față de aproapele. Căci ei știau că sfârșitul legii, este iubirea (I. Timoteiu 1, 5).

Aceste trei virtuți, fiind sălășluite în sufletele lor, i-a făcut martirii pe primi creștini. Prin acestea fiind tari, nu se lepădau de legea lor cum se leapădă unii dintre creștinii de azi. Ei au ținut legea întru toate. Mergem la biserică, nu numai de formă cum

fac mulți dintre creștini de azi, țineau sfințele posturi cari îi întăreau în contra ispitelor.

Unde este credința din sufletele noastre? Unde este speranța și iubirea? Au dispărut. În locul credinței tronează necredința, în locul speranței desnădejdea, în locul iubirii pisma.

Am decăzut cu totul. Și fără credință, speranță și iubire, nu aflăm mângâiere. Cărtim împotriva bunătății lui Dumnezeu, de ce este răul în lume. Răul noi singuri ni-l facem. În Noi trebuie să căutăm răul și nu în Dumnezeu. Nu suntem mulțumiți cu soarta lumii acesteia. Unde să găsim mulțumirea? Nu suntem fericiți. Unde să găsim fericirea? Nu vom afla pe pământ mulțumirea și fericirea. Unde atunci? La Dumnezeu?

Omul slab are nevoie de îngrijirea medicului. Noi cei slabi sufletește avem nevoie de vindecare. Să alergăm la Medicul sufletelor noastre, la Mântuitorul Isus, căci El ne va vindeca; iar sufletul vindecat (sănătos) va putea lupta în contra ispitelor acestei lumi nelegiuite.

Să grăbim spre vindecarea sufletelor noastre! Să ne întărim în credință, speranță și iubire! Să nu pierdem comoara cea mai scumpă: sufletul. „Căci ce folosește omului de-ar dobândi lumea întreagă și si-ar pierde sufletul.” (Mateiu 16, 26.)

Să ne regulăm viața noastră în așa fel, ca să putem spune unul altuia suntem cu adevărat creștini!

SECHEL VASILE
invățător.

Calendar săptămânal.

23—29 Octomvrie 1932.

- 23. Dumineca VI. Înălț. sf. Cruci. (Ev. Luca 8, 27.) Ap. Iacob † 61
- 24. Luni M. Areta
- 25. Marți M. Marcian
- 26. Mercuri. M. Dumitru (Ev. Ioan 15, 17)
- 27. Joi M. Nestor
- 28. Vineri M. Terente
- 29. Sâmbătă M. Anastasia.